யோவேல் புத்தகமும் லவோதிக்கேயா ஏழாம் நாள் அட்வென்டிஸ்ட் திருச்சபையும் - எண் பதினான்கு

Jeff Pippenger
2025-12-20

பதினான்காம் எண்

“தேவனுடைய அதிசயமான கிரியைகளின்” வரலாறும் “இன்னும் எவ்வளவு காலம்” என்ற தீர்க்கதரிசனக் கேள்வியால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறது. அந்த இரண்டிலும், மேலும் அநேக வேறு அடையாளங்களிலும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டுள்ள வரலாறு, ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்து நான்கு ஆயிரம் பேரின் முத்திரையிடும் காலத்தைக் குறிக்கிறது. அந்தக் காலப்பகுதியில் உண்மையான பின்மழைச் செய்தியையும், பல்வேறு பிற பொய்யான பின்மழைச் செய்திகளையும் பற்றிய ஒரு விவாதம் நிலவுகிறது. உண்மையான பின்மழைச் செய்தி ஒன்றே உண்டு. தேவன் தமது அதிசயமான கிரியைகளை நிகழ்த்தும் பரிசுத்த வரலாற்றின் நிகழ்வோட்டம், “புதிய திராட்சரசம்” ஒரு வகுப்பினரிடமிருந்து துண்டிக்கப்பட்டு, மற்றொரு வகுப்பினர்மேல் ஊற்றப்படுகிறது என்று காணப்படும் யோவேல் புத்தகத்தின் பின்னணிக்குள் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

யோவேல் புத்தகத்தில் கவனிக்கப்பட வேண்டிய சில முரண்பாடுகள் உள்ளன. “உவமை” என்ற சொல்லின் வேர்-அர்த்தம் “அருகருகே வைப்பது” என்பதாகும்; மேலும் அது உட்பொருளாக இரு வகுப்புகளின் முரண்பாட்டை உள்ளடக்குகிறது. யோவேல் புத்தகத்தில் உள்ள சில ‘முரண்பாடுகளை’ நாம் முன்பே தொட்டுள்ளோம்; எருசலேமை ஆண்டுவரும் மதுபானிகளால் அணியப்படும் பெருமையின் கிரீடம், மகிமையின் கிரீடம் அணிவோருடன் முரண்படுத்திக் காட்டப்படுகிறது என்பதை சுட்டிக்காட்டியுள்ளோம். ஆனந்தத்தின் அடையாளம் வெட்கப்படுவதற்குப் பிரதியெதிரானதாய் இருப்பதோடு, அதற்குச் சமமான இணைப்பொருளுமாக இருப்பதை நாம் இன்னும் விளக்கியதில்லை; ஆனால் அது அப்படியே இருக்கிறது, அதைக் காட்டவே நாங்கள் எண்ணுகிறோம். ஆல்பாவும் ஓமேகாவும் என்ற பொருளும் யோவேல் புத்தகத்திலே காணப்படுகிறது; மேலும் முதலில் இருப்பது கடைசியை விளக்கிக் காட்டும் அந்தக் கோட்பாடும் அப்போஸ்தலர் நிகழ்ச்சிகள் புத்தகத்தில் பேதுரு நிகழ்த்திய இரு பிரசங்கங்களினாலும் உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது.

அப்போஸ்தலர் செயல்கள் இரண்டாம் அதி காரம், பெந்தெகொஸ்தே நாளில் காலை ஒன்பது மணிக்கு (மூ ன்றாம் மணி) நடைபெறு கி றது ;

மூன்றாம் அதிகாரம் ஒன்பதாம் மணியான (மாலை மூன்று மணி) சாயங்கால பலியின் நேரத்தில் நடைபெறுகிறது. அப்போஸ்தலர் செயல்கள் இரண்டாம் அதிகாரத்தில் பேதுரு அறிவிக்கும் செய்தி ஒரு தனியார் இல்லத்தின் மேலறையில் அறிவிக்கப்படுகிறது; ஆனால் மூன்றாம் அதிகாரத்தில் அவருடைய உபதேசம் ஆலயத்தில் வழங்கப்படுகிறது. இவ்விரு கூடுகைகளிலும் மனந்திரும்புதலு அழைப்பினால் அவை ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்டுள்ளன. அதே செய்தி, இரண்டு புவியியல் இடங்கள்—முற்றத்திற்கும் ஆலயத்திற்கு இடையில் பிரிக்கப்பட்டுள்ள பெந்தெகொஸ்தே செய்திக்குள் உள்ள இரட்டிப்பின் அடையாளத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தில், யோவான் ஆலயத்தை அளக்கும்படி சொல்லப்படுகிறார்; ஆனால் முற்றத்தை விட்டுவிடும்படி, ஏனெனில் அது புறஜாதிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது.

> அப்போது எனக்குக் கோலைப்போன்ற ஒரு நாணல் கொடுக்கப்பட்டது; மேலும் தூதன் நின்று, “எழுந்து, தேவனுடைய ஆலயத்தையும், பலிபீடத்தையும், அதில் ஆராதிக்கிறவர்களையும் அளந்து பார். ஆனால் ஆலயத்துக்கு வெளியில் உள்ள முற்றத்தை விட்டுவிடு; அதனை அளவிடாதே; ஏனெனில் அது ஜாதிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது; அவர்கள் பரிசுத்த நகரத்தை நாற்பத்திரண்டு மாதங்கள் மிதித்துக்கொண்டிருப்பார்கள்” என்று சொன்னான். வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 11:1, 2.

ஆகையால், இரண்டு பிரசங்கங்களின் இரட்டிப்பு மற்றும் அந்த இரண்டு பிரசங்கங்களின் இடவகைப் பிரிவு, யோவேல் புத்தகத்தில் பிந்திய மழைக்காக இரு கேட்போரை அடையாளப்படுத்துகிறது. ஒரு கேட்போர் ஆலயத்திற்குப் புறம்பான ஜாதிகள்; மற்றோர் கேட்போர் ஆலயத்திற்குள் உள்ள யூதர்கள். ஜீவனுள்ளோரின் நியாயத்தீர்ப்பில் தேவனுடைய வீடு முதலில் நியாயத்தீர்க்கப்படுகிறது; மேலும் 9/11 முதல் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டம் வரையில் ஆலயம் நியாயத்தீர்க்கப்படுகிறது; ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்திலிருந்து மனித கிருபைக்காலம் முடிவுறும் வரையில் ஜாதிகள் நியாயத்தீர்க்கப்படுகின்றனர். அந்த நியாயத்தீர்ப்பு, பேதுரு யோவேல் புத்தகத்தில் முன்வைக்கப்பட்டதாக அடையாளப்படுத்திய பிந்திய மழையின் போது நிகழ்கிறது. அப்போஸ்தலர் நிகழ்ச்சிகள் இரண்டாம் மற்றும் மூன்றாம் அதிகாரங்களில் காணப்படும் பிரிவில் முற்றம் (ஜாதிகள்) மற்றும் ஆலயம் (தேவனுடைய சபை) எதைச் சுட்டிக்காட்டினவோ, அதுவே யோவேலில் முன்னை மழை மற்றும் பிந்திய மழை என்பவற்றுக்கிடையேயான வேறுபாடாகவும் உள்ளது. முன்னை மழை 9/11 அன்று வந்து, தேவனுடைய ஆலயம் நியாயத்தீர்க்கப்படுகின்ற காலத்தில் ஊற்றப்படுகிறது. அந்தச் செயல்முறை நிறைவுற்ற பின்பு, முற்றத்தில் இருக்கும் ஜாதிகளின்மேல் பிந்திய மழை ஊற்றப்படுகிறது.

> ஆகையால், சீ யோனின் பு த்தி ரரே, மகி ழ்ச்சி யாயி ரு ங்கள்; உங்கள் தேவனாகி ய கர்த்தரில் களிகூ ரு ங்கள்; ஏனெனில் அவர் உங்களு க்கு மு ன்மழையை அளவோடு அளித்தி ரு க்கி றார்; மேலு ம் அவர் உங்களு க்காக மழையை, அதாவது மு ன்மழையையு ம் பி ன்மழையையு ம் மு தல் மாதத்தி ல் பொழி யு ம்படி செய்வார். யோவேல் 2:23.

தற்போது ஆனந்தம் மற்றும் வெட்கப்படுதல் ஆகியவற்றுக்கிடையிலான தீர்க்கதரிசன வேறுபாட்டை அடையாளப்படுத்துவதே என் கருத்தல்ல; ஆனால் அந்த வசனம், பிந்திய மழையின் செய்தியின் காரணமாக தேவனுடைய ஜனங்கள் "மகிழ்ச்சியாயிருங்கள்" என்று அறிவுறுத்துகிறது. பிந்திய மழையின் செய்தி, தேவனுடைய ஜனங்களில் தீர்க்கதரிசன ஆனந்தத்தை உருவாக்குகிறது. இவ்வாறு கூறப்பட்டபோது, பூர்வ மழை அல்லது ஆரம்ப மழை, அதனைத் தொடர்ந்து பிந்திய மழை ஆகிய பொருள், ஒதுக்கிவைக்கப்பட்டும் ஆச்சரியமாக நோக்கப்பட்டும் இருந்த இடறலின் கல்லுக்கான ஓர் உருவகமாகும். இறுதியில் உச்சிக்கல்லாக ஆகும் மூலைக்கல்லின் சின்னமே, தேவனுடையதும் அவருடைய ஜனங்களுடையதும் கண்களில் அதிசயமானதாகும்.

அற்புதமான கல் தீர்க்கதரிசனத்தின் அல்பாவையும் ஓமேகாவையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. தீர்க்கதரிசனப் பயன்பாட்டின் பொருட்டு அல்பா மற்றும் ஓமேகா எனும் கொள்கை, அவருடைய வார்த்தையில் மீண்டும் மீண்டும் அல்பாவும் ஓமேகாவும் என அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளது; அவரே வார்த்தை ஆவார். இந்தக் காரணத்தினால், இந்தக் கொள்கையைப் பற்றி வெளிப்படுத்தப்பட்டதெல்லாம் நமக்கும் எங்கள் பிள்ளைகளுக்கும் என்றென்றைக்கும் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. 1863 ஆம் ஆண்டு வேதாகமத் தீர்க்கதரிசனத்தின் முடிக்கல்லாகும்; மேலும் அது 1844 முதல் 1863 வரை நீளும் மூன்றாம் தூதனுடைய காலப்பகுதியின் முடிக்கல்லும் ஆகும். 1844 அஸ்திவாரக் கல்லாயிருந்தது; 1863 அந்தத் தீர்க்கதரிசனக் காலப்பகுதியின் முடிக்கல்லாயிருந்தது. 1844 முதல் 1863 வரை என்பது நிறுவப்பட்ட தீர்க்கதரிசனக் காலப்பகுதி; அது 538 முதல் 1798 வரை இருப்பது எவ்வளவு நிறுவப்பட்டதோ அவ்வளவு நிறுவப்பட்டதாகும். தேவன் நிறுவிய ஒன்றை மனிதகுலம் அறியாதிருப்பது, அந்த ஒன்றை நிறுவப்படாததாக ஆக்குவதில்லை!

முந்தைய கட்டுரையை பின்வரும் பகுதியுடன் நாம் நிறைவுசெய்தோம்.

> "சில அம்சங்களில் தேவனுடைய ஜனங்களுடனான அவருடைய உறவு, இஸ்ரவேலருடனான மோசேயின் உறவை ஒத்ததாக இருந்தது என்று எனக்குக் காண்பிக்கப்பட்டது. மோசேக்கு விரோதமாக, இடர்ப்பாடான சூழ்நிலைகளில் முறையிட்டவர்கள் இருந்தார்கள்; அதுபோல அவருக்கு விரோதமாகவும் முறையிட்டவர்கள் இருந்துள்ளனர்." Testimonies, volume 3, 85.

1863 ஆம் ஆண்டி ல், சி ல அம்சங்களில் ஜேம்ஸ் ஒயி ட், இஸ்ரவேலு க்கு த் “மோசே”யை பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தி னார்.

1844 முதல் 1863 வரையிலான காலப்பகுதி, செங்கடல் விடுதலையிலிருந்து முதல் காதேசு வரையிலான காலப்பகுதியில் முன்னடையாளமாகக் காட்டப்பட்டது. முதல் காதேசு அல்பாவாகவும் இரண்டாம் காதேசு ஒமேகாவாகவும் இருந்து, காதேசை நோக்கி இட்டுச் செல்லும் இரு நாற்பது ஆண்டு காலப்பகுதிகளை வழங்குகிறது; அவை இரண்டும் கலகத்திலேயே முடிவடைந்தன.

தீர்க்கதரிசனத்தின் ஆவி, செங்கடல் கடத்தலை 1844 ஆம் ஆண்டின் மகா ஏமாற்றத்தோடு ஒப்பிணைக்கிறது. வேதாகமம் செங்கடல் கடத்தலைச் சிலுவையோடு ஒப்பிணைக்கிறது; மேலும் Sister White, சிலுவையின் போது சீடர்கள் அனுபவித்த ஏமாற்றம் 1844 ஆம் ஆண்டின் மகா ஏமாற்றத்திற்கான ஒரு முன்னுருவாக இருந்தது என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறார். நேராக வாக்குத்தத்த தேசத்திற்குள் செல்லுதல் கர்த்தரின் சித்தமாக இருந்தது; வாக்குத்தத்த தேசத்திற்குள் பிரவேசிக்கும் புவியியல் அடையாளச் சின்னம் எரிகோவாக இருந்தது. அதுவே 2025 ஆம் ஆண்டின் இந்த டிசம்பர் மாதத்தின் இரண்டாவது வாரத்தில் தொல்பொருள் ஆய்வாளர்கள் இப்போதுதான் பண்டைய எரிகோவை அகழ்ந்து எடுத்த இடமாகும்—அவர்கள் மிகுந்த வருத்தத்துடன் கண்டறிந்ததாவது, அங்கே அவர்கள் கண்டுபிடித்த இடிந்த மதில்கள் முற்றுகையின் போது எப்போதும் நிகழ்வதுபோல் உள்நோக்கி அல்ல, வெளிநோக்கி அனைத்தும் விழுந்திருந்தன. பண்டைய முற்றுகையின்போது மதில்கள் அடித்து இடிக்கப்பட்டு உள்புறத்தை நோக்கித் தள்ளிவிடப்பட்டன. எரிகோவில் அப்படியில்லை.

> ஆகையால், ஆசாரியர் காஹளங்களை ஊதியபோது மக்கள் ஆரவாரம் செய்தார்கள்; மக்கள் காஹளத்தின் சத்தத்தைக் கேட்டபோது, மக்கள் மகா ஆரவாரத்தோடு ஆர்ப்பரித்தார்கள்; அப்பொழுது மதில் தட்டையாக விழுந்தது; அதனால் மக்கள் ஒவ்வொருவரும் தமக்கு நேரே இருந்த திசையில் நகரத்துக்குள் ஏறிச் சென்று, அந்த நகரத்தை கைப்பற்றினார்கள். யோசுவா 6:20.

தொல்பொருளியலாளர்கள் அங்கே உணவு நிரப்பப்பட்ட பானைகளையும் கண்டுபிடித்தனர்; இதனால் மதில்கள் இடிந்தபோது அது நீண்டகாலம் இழுத்தடிக்கப்பட்ட முற்றுகை அல்ல என்பது உறுதிப்படுத்தப்பட்டது. மேலும், எரிகோவின் வீழ்ச்சியைப் பற்றிய வேதாகமப் பதிவில், அவர்கள் ஒரு மேடு அல்லது ஏற்றம் வழியாக எரிகோவுக்குள் “மேலேறிச்” சென்றார்கள் என்று ஏன் குறிப்பிடப்படுகிறது என்ற தொல்பொருள் ஆய்வாளர்களிடையேயிருந்த கேள்விக்கும் இதனால் விடை கிடைத்தது; ஏனெனில் மதில்கள் வெளிப்புறமாக இடிந்தபோது அந்த மேடு அல்லது ஏற்றம் உருவானது என்பதை அவர்கள் இப்போது அறிந்துள்ளனர்.

வாக்கு த்தத்த தேசத்தி ற்கு ள் நு ழைவதை அறி வி த்த மு தல் தடையாக, செல்வாக்கு ம் செல்வமு ம் உடைய நகரமான எரிகோ இரு ந்தது . எரிகோ 1863 ஆகு ம்; மேலு ம், எரிகோ என்பது வேதாகமத் தீ ர்க்கதரிசனத்தி ன் ஒரு பொரு ள் ஆகு ம்; அது ஞாயி ற்று க்கி ழமைச் சட்டத்தி ன் காலப்பகு தி யை வி ளக்கு ம் ஓர் எடு த்து க்காட்டாக மட்டு மல்லாமல், அதன் வீ ழ்ச்சி யு ம் மறு எழு ச்சி யு ம் தொடர்பாகவு ம் உள்ளது . எரிகோவி ன்மேல் அதற்கே உரி ஒரு கு றி ப்பான தீ ர்க்கதரிசனச் சாபமு ம் உச்சரிக்கப்பட்டது . எரிகோவை மறு படி யு ம் கட்டி ய மனிதன்மேல் யோசு வா ஒரு சாபத்தை உச்சரித்தான்; அவ்வாறு செய்வதன்மூ லம், எரிகோவை மறு படி யு ம் கட்டு ம் அந்த மனிதன் அந்தச் சபி க்கப்பட்ட நகரத்தை மறு கட்டு ம் செயலி லே தன் இளைய மகனையு ம் மூ த்த மகனையு ம் இழப்பான் என்பதை அவர் அடையாளப்படு த்தி னார். ஒரு மகன் அஸ்தி வாரம் இடப்படு ம்போது இழக்கப்பட வேண்டு ம்; மற்றவன் வாசல் எழு ப்பப்படு ம்போது இழக்கப்பட வேண்டு ம். அந்தத் தீ ர்க்கதரிசனம் நிறைவேறி யது ; அதன் நிறைவேற்றத்தி ன் பதி வு வேதாகமத்தி ல் பதி வு செய்யப்பட்டு ள்ளது ; இதனால், எரிகோ நிலைநிறு த்தப்பட்ட வேதாகமச் சி ன்னமாகி றது .

அதன் வரலாற்றுச் சாவிலும், அதன்மேல் உச்சரிக்கப்பட்ட தீர்க்கதரிசனச் சாபத்திலும், அதைத் தொடர்ந்து அந்தத் தீர்க்கதரிசனத்தின் வரலாற்று நிறைவேற்றத்திலும், 1863-இல் எரிகோவைப் பற்றிப் பேசும் மூன்று சாட்சிகளை நாம் காண்கிறோம். அந்த மூன்று சாட்சிகளும் 1863-க்கே பொருந்தத்தக்கவையாகும். தத்தம் நாற்பது ஆண்டு காலங்களின் முடிவில் தீர்க்கதரிசன ரீதியாக நிற்கும் மூன்று மோசேக்கள் ஒன்றுகூடி நிற்பதுபோலவே, அந்த மூன்று சாட்சிகளும் ஒன்றாக நிற்கின்றன. அந்த நாற்பது ஆண்டு காலங்களில் ஒன்றானது மில்லரைட் வரலாற்றோடு தெளிவாக ஒத்திசைக்கப்பட்டுள்ளது; இதன் மூலம், ஒவ்வொரு நாற்பது ஆண்டு காலத்தின் முடிவிலும் காணப்படும் மோசேயின் அந்த மூன்று பிரதிநிதித்துவங்களும் 1863-இன் வரலாற்றோடு—அதாவது மூன்றாம் தூதனின் வரலாற்றோடு—ஒத்திசைகின்றன என்பது நிலைநிறுத்தப்படுகிறது.

மோசேயின் நாற்பது ஆண்டுகளின் அந்த மூன்று சாட்சிகளில் இரண்டின் முடிவு காதேசில் அமைந்தது; நாற்பது ஆண்டுகளின் மூன்றாவது நிறைவு யோர்தான் நதியாக இருந்தது, இரண்டாவது நிறைவு செங்கடலாக இருந்தது. முதல் நாற்பது ஆண்டுகளின் நிறைவு, மோசே எகிப்திலிருந்து தப்பிச் சென்றதாயிருந்தது. இம்மூன்றும், எகிப்திலுள்ள அடிமைத்தனத்தைப் பற்றிய ஆபிரகாமுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நானூற்று முப்பது ஆண்டுகளின் தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறைவேற்றமாக, எகிப்திலிருந்து ஒரு தப்பிச் செல்லுதலை விவரிக்கின்றன.

மோசேயி ன் மூ ன்று நாற்பது ஆண்டு காலப் பகு தி கள், அவற்றி ன் மு (உச்சநிறைவு) எகி ப்தி லி ரு ந்து வி டு தலையி ன் ஒரு மாதி ரியை எடு த்து க்காட்டு கி ன்றன; அவை எகி ப்தி ய அடி மைத்தனத்தி ல்

சிறைப்பட்டிருப்பதையும் அதிலிருந்து விடுவிக்கப்படுவதையு அபிரகாமுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறைவேற்றமாக இருந்தன. அபிரகாமின் உடன்படிக்கை வாக்குத்தத்தத்திற்குரிய தீர்க்கதரிசனப்பட்ட விடுவிப்பவராகிய மோசே, தன் பெயரின் பொருள் காட்டுவது போல, ஆரம்பத்திலேயே நீரிலிருந்து இரட்சிக்கப்பட்டதன் மூ தன் வாழ்க்கையைத் தொடங்கினார். அதன் பின்னர் மோசே, தேவனுடைய ஜனங்களைச் செங்கடலின் நீர்களினூடாக நடத்தி, அதற்குப் பின்னர் விடுதலையின் கரையைக் குறிக்கும் யோர்தான் நதிவரை அவர்களை வழிநடத்தினார். மோசேயின் வாழ்க்கையின் ஆல்பா நைல் நதியின் நீரிலிருந்து இரட்சிக்கப்படுதலாக இருந்தது; ஓமேகா யோர்தான் நதியி நீரால் சித்தரிக்கப்படும் இரட்சிப்பாக இருந்தது. மோசேயின் வாழ்க்கையின் ஆல்பா, அவன் பெயராலும் அவன் பெற்றோராலும் வரையறுக்கப்பட்ட அனுபவத்தால் விளக்கப்படுகின்றது; தேவபக்தியு பெற்றோராகிய அவர்கள், அந்தக் குழந்தை மரணத்திற்குத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டிருப்பதை அறிந்திருந்தனர்; அதுபோலவே, எகிப்திய கொன்றபின் நாற்பது ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் அவனும் அப்படியே மரணத்திற்குரியவனாக இருப்பான். தங்கள் மகன் மரணத்தீர்ப்பிலிருந் இரட்சிக்கப்பட வேண்டியவன் என்பதை அறிந்த தேவபக்தியுள்ள பெற்றோராக, அவர்கள் அவனுக்காக ஒரு பேழையை ஆயத்தப்படுத்தினர்; அது எபிரேய உலகத்திலிருந்து எகிப்திய உலகத்திற்குச் சென்றது அதுபோலவே, நாற்பது ஆண்டுகளின் முடிவில் மோசே எகிப்திய உலகத்தை விட்டு எபிரேய உலகத்திற்குப் புறப்பட்டான்.

மோசே நீரிலிருந்து இரட்சிக்கப்பட்டதன்மூலம் நோவாவின் வரலாற்றை மீண்டும் எடுத்துரைத்தான். ஆபிரகாமுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நானூற்று முப்பது ஆண்டுகளுடைய உடன்படிக்கைத் தீர்க்கதரிசனத்தின் “விமோசகர்” என மோசே முதன்முறையாகக் குறிப்பிடப்படுவது, தேவன் மனுக்குலத்தோடு உடன்படிக்கையில் பிரவேசித்த வரலாற்றின் மறுமுறை நிகழ்வாக இருந்தது; ஆகையால், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஜனத்தைப் பற்றிய ஆபிரகாமின் உடன்படிக்கைத் தீர்க்கதரிசனத்தையும், சகல மனுக்குலத்திற்குமான உடன்படிக்கை வாக்குத்தத்தத்தையும் ஒன்றிணைத்தது. இது, குழந்தையான மோசே பார்வோனின் மகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட அந்த மாற்றத்தில் ஒரு ஞானஸ்நானத்தை அடையாளப்படுத்துகிறது; ஏனெனில், மரணம் பெற்றோரின் செயலில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது, அடக்கம் நீரின்மேல் இருந்த பேழையால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறது, உயிர்த்தெழுதல் பார்வோனின் மகளாகும்.

மோசேயின் வாழ்க்கை, நோவாவின் பேழையின் ஞானஸ்நானம் முன்னுருவாக்கப்படுவதால் ஆரம்பமாகிறது. ஆகையால், ஆரம்பத்திலிருந்தே “8” என்ற எண் மோசேயோடு தொடர்புபடுத்தப்படுகிறது; ஏனெனில் அவரது உடன்படிக்கையியல் உறவின் வேர், நோவாவின் உடன்படிக்கையிலிருந்து வந்த “8” என்ற

எண்ணில் ஆரம்பமானது, மேலும் அவரது பணி “எட்டாம்” நாளில் விருத்தசேதனச் சடங்கை நிறுவுவதாயிருந்தது. பின்னர் அவர் சோதிக்கப்பட்டார்; அதே சடங்கின்பொருட்டே அவர் தோல்வியுற்றார். மோசேயின் வாழ்க்கை ஒரு ஞானஸ்நானத்துடன் ஆரம்பமாகிறது; நாற்பது ஆண்டுகள் கழித்து, ஒரு மரணம் (ஒரு எகிப்தியனுடையது) நிகழ்கி அது எகிப்திய மோசே மரித்து, ஆபிரகாமின் மகனாக மட்டுமே ஆகும் கட்டத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. மோசேயின் முதல் நாற்பது ஆண்டு தொடக்கமும் முடிவும் ஒரு ஞானஸ்நானத்தால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகின்றன. முதலாவது, எபிரேயரிடமி எகிப்தியனாகிய மாற்றத்தை அடையாளப்படுத்தியது; கடைசியாவது, எகிப்தியனிடமிருந்து எபிரேயனாகிய மாற்றத்தை. அதற்கு நாற்பது ஆண்டுகள் கழித்து, மோசே தேவனுடைய ஜனங்களை செங்கடலின் ஞானஸ்நானத்தின் வழியாக நடத்திச் செல்கிறார்; அவர் யோர்தானில் இருக்கும் ஞானஸ்நானத்தை நோக்கிச் செல்கிறார்; ஆனால் அதனை அவர் ஒருபோதும் அடையவில்லை.

யோசுவாவின் வழிநடத்தலின் கீழ் தேவனுடைய மக்கள், மோசேயில்லாமல் வாக்குத்தத்த தேசத்திற்குள் நுழைந்தார்கள்; ஏனெனில் யோர்தான் நதியின் ஞானஸ்நானம் வருவதற்கு முன்பாகவே அவர் இறந்தார். “உன் தேவனாகிய கர்த்தர் மோசேயைப் போன்ற ஒரு தீர்க்கதரிசியை எழுப்புவார்” என்று மோசே கூறினார்; அதையே பேதுரு மீண்டும் உரைத்தான். மோசேயால் முன்மாதிரியாகச் சுட்டிக்காட்டப்பட்ட அந்தத் தீர்க்கதரிசி கிறிஸ்துவே; மேலும் மோசே நிறுத்திய இடத்திலேயே அவர் தமது கிரியையைத் துல்லியமாக ஆரம்பித்தார். அவர் தமது கிரியையைத் தமது ஞானஸ்நானத்தில் ஆரம்பித்தார்; அந்த ஞானஸ்நானமே, பண்டைய இஸ்ரவேல் யோர்தானைக் கடந்து வாக்குத்தத்த தேசத்திற்குள் பிரவேசித்தபோது, யோசுவா அவர்களுக்கு ஞானஸ்நானம் அளித்த அதே இடமாக இருந்தது. யோவான் பேதாபராவில் ஞானஸ்நானம் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தான் என்று சுவிசேஷங்கள் நமக்குத் தெரிவிக்கின்றன; அது கடக்கும் இடமாகும்; மேலும் அதன் பொருள் படகு-கடத்தல் ஆகும்.

செங்கடல் எகிப்தின் கலகத்தின் அடையாளமாக இருந்து, இந்த வரியில் மோசேயின் தீர்க்கதரிசனச் சாட்சியை சத்தியமாக அடையாளப்படுத்துகிறது. நைல் நதியிலிருந்து செங்கடல்வரை (சில வேளைகளில் அது ஒரு நதியாகவும் அழைக்கப்படுகிறது), அங்கிருந்து யோர்தான்வரை. ‘நீரிலிருந்து இரட்சிக்கப்பட்டவர்’ என்று பொருள்படும் மோசே, தன் சாட்சியை விடுதலையின் நீரிடத்தில் ஆரம்பித்து அதிலேயே முடிக்கிறார்; மேலும் அந்த நீர்நிலைகளில் ஒவ்வொன்றும் இரண்டு வகையான ஆராதகர்களை வெளிப்படுத்துகின்றன.

மோசேயின் முதல் நாற்பது ஆண்டுகள் முதல் தூதனுடைய செய்தி சுட்டிக்காட்டுகின்றன; இரண்டாம் நாற்பது ஆண்டுகள் இரண்டாம் தூதனைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன; மூன்றாவது நாற்பது ஆண்டுகள்

மூன்றாம் தூதனைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. அந்த மூன்று தூதர்களு
தமக்கே உரிய தனித்துவமான தீர்க்கதரிசனச் சிறப்பியல்புகளை உடையவர்களாயிருந்தாலும், அந்த மூன்று செய்திகளும் முதல் செய்தியிலேயே பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இந்த நிகழ்வை
தானியேல் புத்தகத்தின் முதல் மூன்று அதிகாரங்களுடன் தொடர்பு பட
நாங்கள் பல ஆண்டுகளாகப் பொது வெளியில் விளக்கிக் காட்டி வந்துள்ளோம்.

தானியேல் முதல் அதிகாரத்தில் தேவனைப் பயந்து, பாபிலோனிய உணவை உண்பதற்கு மறுத்தான்; அதன் பின்பு வந்த இரண்டாவது உணவுச் சார்ந்தும் காட்சிச் சார்ந்தும் இருந்த சோதனையில் தேவன் அவனை மகிமைப்படுத்தினார்; அது நேபுகாத்நேச்சாரால் நேரடியாக நிறைவேற்றப்பட்ட நியாயத்தீர்ப்புக்கும் மூன்றாவது சோதனைக்கும் வழிவகுத்தது. தானியேல் முதல் அதிகாரம் வெளிப்படுத்தல் பதினான்காம் அதிகாரத்தின் முதல் தூதனாகும்; அவன் “தேவனைப் பயப்படுங்கள்,” “அவருக்கு மகிமை கொடுங்கள்” என்று அறிவிக்கிறான்; தானியேல் இரண்டாவது உணவுச் சோதனையிலும் காட்சிச் சோதனையிலும் செய்ததுபோலவே, “நியாயத்தீர்ப்பின் வேளை” நேபுகாத்நேச்சாருக்கு வந்திருக்கிறது.

மோசேயின் வாழ்க்கையின் முதல் நாற்பது ஆண்டுகள், அவன் பெற்றோர் தேவனைப் பயந்ததினால் ஆரம்பமானது. பார்வோனின் மகள் நீரில் இருந்த பெட்டகத்தை கண்டபோது, மோசே இரண்டாம் சோதனையான கண்ணுக்குப் புலப்படும் சோதனையை கடந்திருந்தான். அப்போது பார்வோனின் மகள், அவன் மரிக்கக் கூடாதவன் என்று தீர்மானித்தாள். முதல் நாற்பது ஆண்டுகளின் முடிவிலும் நியாயத்தீர்ப்பு வந்தது; அவன் எகிப்தியனை கொன்றபோது எகிப்திலிருந்து தப்பிச் செல்ல வேண்டியதாகியது.

இரண்டாவது நாற்பது ஆண்டுகளில், பாபிலோன் வீழ்ச்சியை அறிவிக்கும் வெளிப்படுத்தல் பதினான்கின் இரண்டாவது தூதன், எகிப்தின் வீழ்ச்சியினால் முன்மாதிரியாகக் காட்டப்பட்டான். அந்த வீழ்ச்சியில், நாற்பது ஆண்டுகளின் முடிவில் தேவனுடைய வல்லமையின் ஒரு மாபெரும் வெளிப்பாடு இருந்தது; அதுபோலவே, 1844 ஆம் ஆண்டின் நடுநிசி முழக்கத்தின் போது இரண்டாவது தூதனுடைய செய்தியின் முடிவிலும் இருந்தது.

மூன்றாவது நாற்பது ஆண்டுகள், கிட்டத்தட்ட முழு சபையின்மேலும் மரணத் தீர்ப்பு அறிவிக்கப்படுவதால் ஆரம்பமாகிறது; மேலும் அது, அந்தச் சபையின் தலைவரின்மேல் மரணத் தீர்ப்பு வருவதோடு முடிவடைகிறது.

சகோதரி வைட், நம்முடைய பணி மூன்று தூதர்களின் செய்திகளை ஒருங்கிணைப்பதே என்று குறிப்பிடுகிறார்.

> “கர்த்தர் உலகத்தை அதன் அக்கிரமத்தினிமித்தம் தண்டிக்க இருக்கிறார். தமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட ஒளியையும் சத்தியத்தையும் நிராகரித்ததினிமித்தம் மத அமைப்புகளையும் அவர் தண்டிக்க இருக்கிறார். முதல், இரண்டாம், மூன்றாம் தூதர்களின் செய்திகளை ஒருங்கிணைக்கும் அந்த மகத்தான செய்தி உலகத்துக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். இதுவே நம்முடைய பணியின் பிரதான பாரமாக இருக்க வேண்டும்.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 950.

மோசேயின் முதல் நாற்பது ஆண்டுகள் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் பதினான்காம் அதிகாரத்தின் முதல் தூதனைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன; அவருடைய இரண்டாம் நாற்பது ஆண்டு காலம் இரண்டாம் தூதனாகும்; மூன்றாம் நாற்பது ஆண்டு காலம் மூன்றாம் தூதனாகும். நமது “மகத்தான செய்தி” என்பது “முதல், இரண்டாம், மற்றும் மூன்றாம் தூதர்களின் செய்திகளை” ஒன்றிணைப்பதாகும்; அது மோசேயின் மூன்று அடையாளங்களையும் 1863 ஆம் ஆண்டில் நிலைநிறுத்துகிறது; ஆகையால் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தின் வேளையில் மூன்று மோசேகள் இருக்கின்றனர்.

1844 முதல் 1863 வரை, காதேசுக்கு வழிநடத்திய இரண்டு நாற்பது ஆண்டு காலங்களின் இரு சாட்சிகளையும் உட்கொள்கிறது. முதல் மற்றும் இரண்டாம் ஒன்று இல்லாமல் மூன்றாம் ஒன்று இருக்க முடியாது என்று உந்துதல் அடையாளப்படுத்துவதால், மோசேயின் வாழ்க்கையின் முதல் நாற்பது ஆண்டுகளும் 1844 முதல் 1863 வரையிலான காலத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்த வேண்டும். 1863 இல் மோசே எகிப்தியனை கொன்றுகொண்டிருக்கிறார்; அதனுடன், தன் அதிகாரக் கோலால் மோசே கன்மலையை அடிப்பதும், பொற்கன்றுக்குட்டி கலகத்தின் வரலாற்றில் தேவனுடைய மகிமையை காண வேண்டுமென்று மோசே கேட்டதும் இணைந்திருக்கின்றன. 1863 இலும் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்திலும் மூன்று மோசேகள் உள்ளனர்; அவர்கள் அனைவரும் நாற்பது வயதுடையவர்கள்.

மோசேயின் மூன்று காலப்பகுதிகளிலும் ஒவ்வொன்றாக நீரின்மூலம் ஒரு விடுதலை அடங்கியுள்ளது; கூண்டில் இருந்த மோசே, செங்கடல் வழியாகச் சென்ற மோசேயுடன் ஒத்துப்போகிறான்; அது யோர்தான் நதியருகே இருமுறை நிகழும் மோசேயுடன் ஒத்துப்போகிறது: நைல், செங்கடல், மேலும் யோர்தானில் இருமுறை. இந்த மூன்று காலப்பகுதிகளின் ஒவ்வொன்றிலும் விடுதலையின் நீர்கள் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகின்றன; ஏனெனில் இவை அனைத்தும் பின்மழைக் காலத்தில் விடுதலையின் நீர் ஊற்றப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் காலப்பகுதியுடன் ஒத்துப்போகின்றன.

மூன்றாவது நாற்பது ஆண்டுக் காலத்தின் முடிவில் மோசே தனது கோலினால் கன்மலையை அடித்தான். இரண்டாவது நாற்பது

ஆண்டு களின் மு டி வி ல், அவன் கோல் செங்கடலைப் பி ளந்தது . மு தல்
நாற்பது ஆண்டு களின் மு டி வி ல், அவன் எகி ப்தி ய அதி காரத்தி ன் கே
நிராகரித்து , தன் ஜனங்களு டன் து ன்பப்படு வதையேத் தேர்ந்தெடு த்தான்.

முதல் காலப்பகுதியின் முடிவில் ஒரு எகிப்தியன் இறந்தான்; இரண்டாம் காலப்பகுதியின் முடிவில் எகிப்தின் படைத்துறை, முதற்பிறந்தோர், மற்றும் தலைமைத்துவம் இறந்தன. மூன்றாம் காலப்பகுதியின் முடிவில் இஸ்ரவேல் ஜனமும், ஆரோனும், மோசேயும் அனைவரும் இறந்திருந்தனர். இவை ஒன்றுக்கொன்று ஒப்பான மூன்று வரலாறுகள்; அவை ஒவ்வொன்றும் “வரி மேல் வரி” என்று 1844 முதல் 1863 வரையிலான காலத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன—அதாவது, மூன்றாம் தூதனின் வரலாற்றை; அது தொடர்ந்து 9/11 முதல் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டம் வரை உள்ள காலத்தையும், விடுதலையின் நீர்கள் ஊற்றப்படுகிற பெந்தெகொஸ்தே பருவத்தையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது.

காதேஷில் நிகழ்ந்த இரு கிளர்ச்சிகளிலும் மோசே இருக்கிறார்; மேலும், காதேஷ் கிளர்ச்சிகள் தத்தம் காலப்பகுதிகளில் இரண்டிலும் உச்சிக்கல்லாக இருக்கின்றன. அவை இரண்டும் 1863-ஐ பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன; அது மேலும் மூன்றாம் தூதனுடைய காலப்பகுதியின் உச்சிக்கல்லும் ஆகும்; அந்தக் காலம் 1844-இல் அல்பாவால் தொடங்கி 1863-இன் உச்சிக்கல்ல்வரை நீள்கிறது. அடிக்கல்லாக ஆரம்பித்து உச்சிக்கல்லாக முடிவுறும் கல்லின் அதிசயமான ஒளியைப் பரிசீலிக்கும் போது, உச்சிக்கல் தீர்க்கதரிசன ரீதியாக எப்போதும் அதிகப் பெருமையுடையது என்பது அறியப்படுகிறது. பெந்தெகொஸ்தே காலத்தின் ஆரம்பத்தில் இருந்த சில துளிகள், பெந்தெகொஸ்தே நாளில் உச்சிக்கல்லில் நிகழ்ந்த பரிபூரண ஊற்றிப்பொழிவிற்குச் செலுத்திச் செல்லும் விதம், இந்தச் சத்தியத்தை விளக்குகிறது.

9/11-இல் தெளித்தல் ஆரம்பமானது; அது ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தின் முழு ஊற்றிப்பொழிவில் நிறைவடைகிறது. இந்தச் சத்தியம், இரண்டாம் மற்றும் ஓமேகா காதேஷில் மோசே செய்த பாவம், முதல் ஆல்பா காதேஷ் கலகத்தில் நிகழ்ந்த கிளர்ச்சியைவிட அதிகமான பாவம் என்பதை அடையாளப்படுத்துகிறது. ஆல்பா கிளர்ச்சி ஒரு முழு ஜனத்தின் மரணத்தை உண்டாக்கியது; ஓமேகா கிளர்ச்சி ஒரே ஒருவனான மோசேயின் மரணத்தை உண்டாக்கியது; ஆனால் அந்த ஒரே மனிதனின் பாவம், முழு ஜனத்தின் கூட்டுப்பாவத்தைவிட பெரிதாயிருந்தது. பாவம் செய்கிற மனிதன் மரிப்பான்; அந்த மட்டத்தில் மோசேயின் பாவத்துக்கும் வேறு எந்த இஸ்ரவேலனின் பாவத்துக்கும் வேறுபாடு இல்லை; ஆனால் தீர்க்கதரிசன ரீதியாக, மோசே கிறிஸ்துவை இரண்டாம் முறை அடித்தது அதைவிடப் பெரிதாயிருந்தது; ஏனெனில் அது அந்த நாற்பது ஆண்டு காலத்தின் உச்சிக்கல்லாயிருந்தது.

இரண்டாவது ஓமேகா காதேசி ல் மோசேயி ன் கலகம், யோசு வா மற்று ம் காலேப் அவர்களின் செய்தி யை நிராகரித்த இஸ்ரவேல் பு த்தி ரரின் கலகத்தைவி ட மி கப் பெரிய பாவமாக இரு ந்தது . தீ ர்க்கதரிசன ரீதி யாக மோசே 1863-இல் நிற்கி றான்; அங்கே அவன் தன் கலகத்தி னிமி த்தம் வனாந்தரத்தி ல் மரிக்கி றான். மேலு ம் மோசே 1863-இலேயே நிற்கி றான்; அங்கே மு ன்னைய உடன்படி க்கையி ன் ஜனங்கள் தங்கள் கலகத்தி னிமி த்தம் வனாந்தரத்தி ல் மரிக்கி றார்கள்; ஆனால் மோசே அந்தக் கலகத்தி ல் பங்கு கொள்ளவி ல்லை. 1863 ஞாயி ற்று க்கி ழமைச் சட்டத்து டன் ஒத்தி சைகி றது ; அது போலவே ஆரோனின் பொற்கன்று க்கு கலகமு ம் ஒத்தி சைகி றது . காதேசு , 1863, மற்று ம் ஞாயி ற்று க்கி ழமை சட்டம் ஆகி யவற்று டன் ஒத்தி சையு ம் அந்த வரலாற்றி ல், மோசே தேவனு டைய மகி மையைப் பார்க்கு ம்படி ஜெபி க்கி றான்.

காதேஸ் 1863-ஐ பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது; மேலும் மோசே இரு காதேஸ்களிலும் இருக்கிறார். ஆகையால், இரு வேதாகமச் சாட்சிகளின் சாட்சியின்படி—அவர்கள் இருவரும் உச்சிக்கற்களாக இருப்பதால்—காதேஸில் முடிவடையாத மூன்றாவது நாற்பது ஆண்டு காலமும் அதேபோல 1863-ஐ பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது என்று நாம் நிலைநாட்டுகிறோம். அங்கே, ‘பரிசுத்தப்படுத்தப்படாத மோசே’, கன்மலையை நிராகரிப்பதினால், கிறிஸ்துவை மறுபடியும் சிலுவையில் அறைகிறான். 1863-இலும், சீனாயில் நியாயப்பிரமாணம் அளிக்கப்பட்டதிலும், ‘பரிசுத்தப்படுத்தப்பட்ட மோசே’ தேவனுடைய குணாதிசயத்தைத் தேடுகிறான். 1863-இல் மோசே ஞானமுள்ள கன்னிகையையும், அதேபோல் புத்தியில்லாத கன்னிகையையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறான்.

> “பரிசேயனும் வரிவாங்கியும், தேவனை ஆராதிக்க வருகிறவர்கள் பிரிக்கப்படுகின்ற இரண்டு பெரிய வகுப்புகளை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றனர். அவர்களின் முதல் இரு பிரதிநிதிகள் உலகத்தில் பிறந்த முதல் இரண்டு பிள்ளைகளிலேயே காணப்படுகின்றனர்.” Christ’s Object Lessons, 152.

காதேஷிலும் 1863-லும், மோசே “தேவனை ஆராதிக்கிறவர்கள் பிரிக்கப்படுகின்ற இரண்டு பெரிய வகுப்புகளை” பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார். பேதுருவைப் போலவே, மோசேவும் ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்திநான்காயிரம் பேருக்கான ஒரு எடுத்துக்காட்டு ஆவார்.

> “பரிசேயனாலு ம் ஆயக்காரனாலு ம் பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்படு ம் ஒவ்வொரு வகு ப்பி ற்கு ம் அப்போஸ்தலனாகி ய பேது ரு வி ன் வரலாற்றி ஒரு பாடம் உண்டு . தன் சீ ஷத்து வத்தி ன் ஆரம்பத்தி ல் பேது ரு தன்னை வலு வானவன் என்று எண்ணினான். பரிசேயனைப் போலவே, தன் சொந்த மதி ப்பீ ட்டி ல் அவன் ‘மற்ற மனு ஷரைப்போல அல்ல’ என்று கரு தி னான். கி றி ஸ்து தம்மு டைய ஒப்பு க்கொடு க்கப்படு தலி ன்

> மு ன்இரவி ல், 'இந்த இராத்தி ரியி லே நீங்கள் எல்லாரு ம் என்னிமி த்தம் இடறு வீ ர்கள்' என்று தம்மு டைய சீ ஷர்களு க்கு மு ன் எச்சரித்தபோது பேது ரு தன்னம்பி க்கையோடு , 'எல்லாரு ம் இடறி னாலு ம், நான் இடறேன் என்று அறி வி த்தான். மாற்கு 14:27, 29. பேது ரு தன் சொந்த ஆபத்தை அறி ந்தி ரு க்கவி ல்லை. தன்னம்பி க்கை அவனைத் தவறாக வழி நடத்தி யது . சோதனையை எதி ர்த்து நிலைக்கத் தக்கவன் தானே என்று அவன் எண்ணினான்; ஆனால் சி ல கு று கி ய மணிநேரங்களிலேயே சோதனை வந்தது , மேலு ம் சபி த்து ம் ஆணையி ட்டு ம் அவன் தன் ஆண்டவரை மறு த்தான்." Christ's Object Lessons, 152.

ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தின் நேரத்தில், அதாவது 1863-இல், பேதுரு இரண்டு வகுப்பினரைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார். அவர்கள் மிருகத்தின் முத்திரையைப் பெறுகிறவர்களாக இருந்தாலும்கூட, அல்லது தேவனுடைய முத்திரையைப் பெறுகிறவர்களாக இருந்தாலும்கூட. இயேசு சிமோனின் பெயரைப் பேதுரு என்று மாற்றியபோது, அது ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்திநான்கு ஆயிரத்தினரை அடையாளப்படுத்தியது. அந்தப் புரிதல், ஆங்கில எழுத்துமாலையில் உள்ள எழுத்துகளின் நிலைஎண்களைப் பயன்படுத்தி பேதுருவின் பெயரைப் பெருக்குவதன்மூலமும் குறியிடப்பட்டுள்ளது. அதே முறையை 1863-க்கு பயன்படுத்தினால், 144 என்பதைப் பெறுகிறோம்.

1863-ஆம் ஆண்டுடன் ஒத்திசைவாக அமைந்துள்ள மோசேயின் மூன்று அடையாளங்களில் இரண்டும், மூன்றாவது காலப்பகுதியும் அதனுடன் ஒத்திசைவாக இருக்க வேண்டியது அவசியம் என்பதை நிறுவுகின்றன. காதேஷின் இரண்டு கோடுகள், ஞானமுள்ள கன்னிகைகளும் புத்தியில்லாத கன்னிகைகளும் பற்றிய வரலாற்றைக் சுட்டிக்காட்டுகின்றன; மூன்றாவது காலப்பகுதி, தேவனுக்குரிய ஒரு கிரியையை நிறைவேற்றுவதற்காக மனித முயற்சியைப் பயன்படுத்தும் ஒரு முயற்சியை அடையாளப்படுத்துகிறது. எகிப்தியனுடன் மோசே செய்ததுபோல மனித வல்லமையில் நம்பிக்கை வைப்பது, நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரத்தை விட மனித அதிகாரத்தின் மீது நம்பிக்கை வைப்பதைக் குறிக்கிறது.

சகோதரி வைட், தமது கணவரின் "தேவனுடைய ஜனங்களுடனான தொடர்பு சில அம்சங்களில் இஸ்ரவேலுக்கான மோசேயின் தொடர்பைப் போன்றது" என்று குறிப்பிடுகிறார். 1863 ஆம் ஆண்டில், ஜேம்ஸ் வைட் மோசேயால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டார். 1863 ஆம் ஆண்டில், ஜேம்ஸ் வைட் ஒரு எகிப்தியனை கொன்று, கிறிஸ்துவை இரண்டாவது முறை அடித்து, யோசுவாவும் காலேபும் முன்வைத்த "இளைப்பாறுதல்" என்ற செய்தியை நிராகரித்த கலகக்காரர்களுக்காக ஜெபிக்கிறார். மோசே, கன்மலையை இரண்டாவது முறை அடித்தபோது ஒரு மூடக் கன்னியாகவும், இஸ்ரவேலின் கலகக்காரர்களுக்காக மத்தியஸ்தம் செய்தபோது ஒரு புத்திசாலி கன்னியாகவும் இருக்கிறார்.

இந்தக் கட்டுரையை எண்ணாகமம் பதினான்காம் அதிகாரத்தில் உள்ள அந்தப் பகுதியுடன் முடிப்போம்; அங்கே மோசே, 1863-இல் இருப்பவனாக, பொற்கன்றுக்குட்டி கலகத்தால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் இணைவரலாற்றில் தேவனுடைய மகிமையின் ஒரு தரிசனத்தைப் பெறுகிறார்.

இந்தப் பகுதியில், இஸ்ரவேலின் கிளர்ச்சியாளர்களோடு தாம் இன்னும் “எவ்வளவு காலம்” நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்று கர்த்தர் கேட்கிறார்; இதுவே ஆறாம் அதிகாரத்தில் ஏசாயா கர்த்தரைக் கேட்ட அதே கேள்வியாகும். பூமி தேவனுடைய மகிமையினால் ஒளியூட்டப்படும் காலப்பகுதிக்குள் இந்த வரலாற்றை எண்ணாகமம் அமைத்துக் காட்டுகிறது என்பதை கவனியுங்கள்; இதையே ஏசாயா ஆறாம் அதிகாரத்தின் மூன்றாம் வசனத்திலும் தூதர்கள் சுட்டிக்காட்டினர். 9/11 என்பது 1844 முதல் 1863 வரையிலான வரலாற்றின் அடிக்கல்லாக இருந்தது; ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டம் அதன் உச்சிக்கல்லாகும். எண்ணாகமத்தில் காணப்படும் இந்தச் சூழல், திராட்சைத்தோட்டத்தின் பாடலுக்கும் அல்லது உவமைக்கும் ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இல்லாமல் வேறொன்றுமல்ல; ஏனெனில் கர்த்தர் யோசுவாவுடன் உடன்படிக்கைக்குள் பிரவேசித்தபோது, பண்டைய இஸ்ரவேல் புறக்கணிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது.

> அப்பொழுது சபையார் அனைவரும் தங்கள் சத்தத்தை உயர்த்தி அலறினர்; ஜனங்கள் அந்த இரவில் அழுதார்கள். இஸ்ரவேல் புத்திரர் அனைவரும் மோசேயுக்கும் ஆரோனுக்கும் விரோதமாக முணுமுணுத்தார்கள்; மேலும் சபையார் முழுவதும் அவர்களிடம், எகிப்து தேசத்திலேயே நாம் இறந்திருக்கக் கூடாதோ! அல்லது இந்த வனாந்தரத்திலேயே நாம் இறந்திருக்கக் கூடாதோ! என்று சொன்னார்கள். எங்கள் மனைவியரும் எங்கள் பிள்ளைகளும் இரையாகும்படிக்கு, நாம் பட்டயத்தால் விழும்படியாக, கர்த்தர் எதற்காக எங்களை இந்த தேசத்துக்குக் கொண்டுவந்தார்? நாம் எகிப்திற்குத் திரும்பிச் செல்வதே நமக்குச் சிறந்ததல்லவோ? என்று கூறினர். பின்னும் அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர், நாம் ஒரு தலைவனை நியமித்து, எகிப்திற்குத் திரும்பிப் போவோம் என்றார்கள்.
>
> அப்பொழுது மோசேயும் ஆரோனும் இஸ்ரவேல் புத்திரர்களின் சபையான முழுக் கூட்டத்தாரின் முன்னிலையில் முகங்குப்புற விழுந்தார்கள். தேசத்தை உளவுபார்த்தவர்களுள் இருந்த நூனின் குமாரனாகிய யோசுவாவும், எபுனேயின் குமாரனாகிய காலேபும் தங்கள் உடைகளைப் கிழித்துக் கொண்டார்கள். அவர்கள் இஸ்ரவேல் புத்திரர்களின் முழுக் கூட்டத்தாரிடமும் பேசி, சொல்லினார்கள்:
>
> நாம் உளவாடி ச் சென்று ஆராய்ந்த அந்த தேசம் மி கவு ம் மி கவு ம் நல்ல தேசம். கர்த்தர் நம்மி ல் பி ரியமாயி ரு ந்தால், அவர் நம்மை அந்த தேசத்தி ற்கு ள் கொண்டு போய், அதை நமக்கு க் கொடு ப்பார்; அது பாலு ம் தேனு ம் ஓடு கி ற தேசம். ஆகையால் நீங்கள் கர்த்தரு க்கு வி ரோதமாகக் கலகம்பண்ணாதீ ர்கள்; அந்த தேசத்தி ன் ஜனங்களைப்

பார்த்து ப் பயப்படாதீ ர்கள்; அவர்கள் நமக்கு ப் பு சி க்கப்படு ம் அப்பம்போலி ரு க்கி றார்கள்; அவர்களின் பாது காப்பு அவர்களைவி ட்டு நீங்கி வி ட்டது , கர்த்தர் நம்மோடு இரு க்கி றார்; அவர்களு க்கு ப் பயப்படாதீ ர்கள்.

ஆனால் சபையாரெல்லாரும் அவர்களை கல்லெறிந்து கொன்றுவிடும்படி கூறினர். அப்பொழுது கர்த்தருடைய மகிமை இஸ்ரவேல் புத்திரர் எல்லாருக்கும் முன்பாக ஆசரிப்புக்கூடாரத்தில் வெளிப்பட்டது. கர்த்தர் மோசேயை நோக்கி: இந்த ஜனங்கள் என்னை எத்தனை காலம் அவமதிப்பார்கள்? நான் அவர்களிடையே செய்த எல்லாச் சின்னங்களுக்குப் பின்னும், அவர்கள் என்னை எத்தனை காலம் நம்பாமல் இருப்பார்கள்? என்றார்.

நான் அவர்களை கொள்ளைநோயினால் அடித்து, அவர்களைச் சுதந்தரமற்றவர்களாக்குவேன்; அவர்களைவிட உன்னால் ஒரு பெரியதுமான வல்லமையுள்ளதுமான ஜாதியை உண்டாக்குவேன்.

அப்பொழுது மோசே கர்த்தரிடத்தில் சொல்லினான்: அப்படியானால் எகிப்தியர் இதைக் கேட்பார்கள்; ஏனெனில் நீர் உமது வல்லமையினால் இந்த ஜனங்களை அவர்களுடைய நடுவிலிருந்து ஏறப்பண்ணினீர். இந்த தேசத்தின் குடியிருப்போரிடமும் அவர்கள் இதை அறிவிப்பார்கள்; ஏனெனில், கர்த்தராகிய நீர் இந்த ஜனங்களின் நடுவில் இருக்கிறீர் என்றும், கர்த்தராகிய நீர் முகாமுகமாக காணப்படுகிறீர் என்றும், உமது மேகம் அவர்கள்மேல் நிலைத்திருக்கிறது என்றும், பகலிலே மேகஸ்தம்பத்திலும் இரவிலே அக்கினிஸ்தம்பத்திலும் நீர் அவர்களுக்கு முன்பாகச் செல்கிறீர் என்றும் அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது நீர் இந்த ஜனங்களையெல்லாம் ஒரே மனிதனைப்போல் கொன்றுவிட்டால், உம்முடைய கீர்த்தியைப்பற்றி கேட்டிருந்த ஜாதிகள் சொல்லுவது என்னவெனில்: கர்த்தர் தாம் அவர்களுக்கு சத்தியம்பண்ணிய தேசத்துக்குள் இந்த ஜனங்களை கொண்டு செல்ல வல்லவராயிருக்கவில்லை; ஆகையால் அவர்களை வனாந்தரத்தில் கொன்றுபோட்டார் என்பதே.

இப்பொழுது, நான் வேண்டிக்கொள்கிறேன், நீர் உரைத்தபடியே என் ஆண்டவரின் வல்லமை பெரிதாயிருக்கட்டும்; அதாவது: கர்த்தர் நீடிய பொறுமையுள்ளவரும் மகா கிருபையுள்ளவரும் ஆவார்; அக்கிரமத்தையும் மீறுதலையும் மன்னிக்கிறவர்; ஆனாலும் குற்றவாளியை ஒருபோதும் குற்றமற்றவனென்று விடுவிக்காதவர்; பிதாக்களின் அக்கிரமத்தைப் பிள்ளைகள்மேல் மூன்றாம் தலைமுறையினர்மேலும் நான்காம் தலைமுறையினர்மேலும் வரப்பண்ணுகிறவர். உமது கிருபையின் மகத்துவத்தின்படியே, எகிப்திலிருந்து இதுவரை நீர் இந்த ஜனத்தை மன்னித்ததுபோல, இந்த ஜனத்தின் அக்கிரமத்தையும், நான் வேண்டிக்கொள்கிறேன், மன்னியும்.

அப்பொழு து கர்த்தர் அரு ளிச்செய்தார்: உன் வார்த்தையி ன்படி நான் மன்னித்தேன்; ஆனாலு ம், நான் உயி ரோடி ரு க்கி றது போல நிச்சயமாக,

பூ மி யெங்கு ம் கர்த்தரு டைய மகி மையால் நிரம்பு ம்.

என் மகிமையையும், நான் எகிப்திலும் வனாந்தரத்திலும் செய்த என் அதிசயங்களையும் கண்டிருந்தும், இப்போது இந்த பத்து முறை என்னைச் சோதித்து, என் சத்தத்திற்குச் செவிகொடுக்காத அந்த எல்லா மனிதரும், நான் அவர்களுடைய பிதாக்களுக்குச் சத்தியம்பண்ணிய தேசத்தைக் கண்டே காணமாட்டார்கள்; என்னைக் கோபமூட்டினவர்களில் ஒருவரும் அதைக் காணமாட்டார். ஆனால் என் தாசனாகிய காலேப், அவனோடுகூட வேறுபட்ட ஆவி இருந்ததினாலும், அவன் என்னைப் பூரணமாகப் பின்பற்றினதினாலும், அவன் சென்ற அந்த தேசத்திற்குள் அவனை நான் கொண்டு வருவேன்; அவன் சந்ததியார் அதைக் கைப்பற்றுவார்கள். (அமலேக்கியரும் கானானியரும் பள்ளத்தாக்கில் வாசம்பண்ணினர்.) நாளை நீங்கள் திரும்பி, செங்கடலுக்குப் போகும் வழியாக வனாந்தரத்திற்குப் புறப்படுங்கள்.

கர்த்தர் மோசேயையும் ஆரோனையும் நோக்கி உரைத்ததாவது: எனக்கு விரோதமாக முறையிடுகிற இந்தத் துஷ்டச் சபையை நான் எத்தனை காலம் சகித்துக்கொள்ள வேண்டும்? இஸ்ரவேல் புத்திரர் எனக்கு விரோதமாக முறையிடுகிற முறையிடுதல்களை நான் கேட்டிருக்கிறேன். அவர்களிடம் நீ கூறவேண்டியது: நான் ஜீவனுள்ளவராயிருக்கிறபடியால், நீங்கள் என் செவிகளில் சொன்னபடியே நான் உங்களுக்குச் செய்வேன் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். உங்கள் சடலங்கள் இந்த வனாந்தரத்தில் விழும்; உங்களுள் இருபது வயதும் அதற்கு மேற்பட்டவர்களாய், உங்கள் முழு எண்ணிக்கையின்படி கணக்கிடப்பட்ட அனைவரும், எனக்கு விரோதமாக முறையிட்டபடியால், நீங்கள் குடியிருக்கும்படி நான் சத்தியம்பண்ணிய தேசத்திற்குள் நிச்சயமாகப் பிரவேசிக்கமாட்டீர்கள்; எப்புனேயின் மகனாகிய காலேபையும், நூனின் மகனாகிய யோசுவாவையும் தவிர. ஆனால் கொள்ளையாகிவிடுவார்கள் என்று நீங்கள் சொன்ன உங்கள் சிறுபிள்ளைகளை நான் உள்ளே கொண்டுவருவேன்; நீங்கள் அவமதித்த தேசத்தை அவர்கள் அறிந்துகொள்வார்கள். நீங்கள் மட்டுமோ, உங்கள் சடலங்கள் இந்த வனாந்தரத்தில் விழும். உங்கள் பிள்ளைகள் நாற்பது ஆண்டுகள் வனாந்தரத்தில் அலைந்து திரிவார்கள்; வனாந்தரத்தில் உங்கள் சடலங்கள் அழிந்து தீரும்வரை, உங்கள் வேசித்தனங்களின் தண்டனையை அவர்கள் சுமப்பார்கள். நீங்கள் தேசத்தை உளவாய்த் தேடிய நாட்களின் எண்ணிக்கையின்படி, அதாவது நாற்பது நாட்களுக்கு ஒவ்வொரு நாளுக்கும் ஒரு ஆண்டெனா, நாற்பது ஆண்டுகள் உங்கள் அக்கிரமங்களின் தண்டனையை நீங்கள் சுமப்பீர்கள்; அப்பொழுது என் வாக்கு மாறுதலை நீங்கள் அறிந்துகொள்வீர்கள்.

நான் கர்த்தர் இதைச் சொன்னேன்; எனக்கு வி ரோதமாகக் கூ டி வந்த இந்தத் தீ ய சபையெங்கு ம் இதை நிச்சயமாகச் செய்வேன்: இந்த வனாந்தரத்தி லே அவர்கள் அழி ந்து போவார்கள்; அங்கேயே அவர்கள்

சாவார்கள். தேசத்தை உளவு பார்க்கும்படி மோசே அனுப்பியவர்கள் திரும்பி வந்து, அந்த தேசத்தின்மேல் அவதூறு சொல்லி, அவனை விரோதமாகச் சகல சபையும் முறுமுறுக்கும்படி செய்த அந்த மனிதர்கள், அதாவது தேசத்தின்மேல் தீய செய்தியை எடுத்துரைத்த அந்த மனிதர்களே, கர்த்தரின் சந்நிதியில் வாதையினால் இறந்துபோனார்கள்.

ஆனால் அந்த தேசத்தை வேவு பார்க்கப் போனவர்களுள் இருந்த நூனின் மகன் யோசுவாவும், எப்புன்னேயின் மகன் காலேபும் உயிருடன் இருந்தார்கள். எண்ணாகமம் 14:1–38.

இந்த எண்ணங்களை அடுத்த கட்டுரையில் நாம் தொடர்வோம்.